

[Handelsministeren.]

delen mindst muligt generes af Bestemmelserne i Loven. Det er en Selvfølge, at jeg føler mig forpligtet til at drage Omsorg for, saa vidt det er mig muligt, at de, der kommer i Betragtning ved denne Lovs Administration, ikke kommer i unødige Vanskeligheder.

Den anden Henstilling, som den ærede Ordfører gjorde, var, at det Udvalg, der omtales i Folketingsudvalgets Betænkning, bliver nedsat saa snart som muligt, og at dette Udvalg kommer til at beskæftige sig med de Spørgsmaal, der hører under denne Lovgivning, med det for Øje, at man til enhver Tid har Rede paa, hvorledes man bør afvikle, modificere eller paa anden Maade ændre den Lovgivning, der her er Tale om. Jeg kan sige, at det hele Tiden har været min Opfattelse, at et saadant Udvalg bør nedsættes, og at dette Udvalg bør følge hele vor økonomiske Stilling fra Maaned til Maaned og overveje, hvad der kan gøres for, at vi før eller senere kan komme ud af de Forhold, vi her er inde i, og komme til mere varige Bestemmelser. Hvorledes Afviklingen skal foregaa, er et aabent Spørgsmaal, som ikke jeg kan besvare. Det, jeg kan sige, er, at jeg skal sørge for, at dette Udvalgs Nedsættelse ikke lader vente paa sig.

Stein: Jeg beklager, at jeg ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag. Der ligger ikke heri nogen som helst Underkendelse af den Indsats, der er gjort fra mit Partis Side, jeg anerkender tværtimod fuldt ud de Forbedringer, som er sket, og for hvilke mit Partis Ordfører paa saa udmærket en Maade har gjort Rede. Jeg kan nævne Valutaraadet, hvorigenem Erhvervene skal have direkte Indflydelse paa Ordningens Administration, jeg kan nævne de Paalæg, der er givet Valutakontoret om, at Importen bevares for Importørerne, hvad der er ret og rimeligt, og jeg kan nævne den indførte Klageinstans. Alt dette er Forbedringer, i alle Tilfælde paa Papiret.

Naar jeg siger det saadan, er det, fordi jeg ogsaa ved tidligere Lovrevisioner har set, at der er blevet indført Bestemmelser, som skulde være en Haandsrækning til Handelen; men vil man være ærlig, maa man erkende, at der stadig er kommet saare lidt ud af det. For blot at nævne en enkelt Ting, 45 pCt.s Regelen, er det vist ikke for meget sagt, at den ikke er blevet adminstreret paa en saadan Maade, at den har kunnet imødekomme de berettigede Forventninger, som ved Bestemmelsens Indførelse blev vakt

hos Handelen. Og hvordan er det gaaet med Løfterne om Afvikling? Saa længe der var Spørgsmaal om at overføre Varer fra den frie Liste til den bundne Liste, gik det glat, men Vejen tilbage har vist sig at være ganske anderledes trang. Nu er der ganske vist paa det foreliggende Lovforslag overført forskellige Varer til en Liste 2, der skal være betinget fri; men den Liste, som foreligger her, er jo væsentlig anderledes end den Liste, der oprindelig blev forelagt af mit Parti, og de tilknyttede Bestemmelser er af en saadan Karakter, at det staar hen i det uvisse, om den overhovedet vil faa nogen Betydning. Ganske vist er det ifølge Lovforslaget saaledes, at der skal et Flertal af Valutaudvalgets Stemmer til for, at disse Varer skal kunne importreguleres; men Sagen er jo den, at det let gaar her, som det altid gaar, naar der gaar Administration i en Ting; Administrationen slipper ikke sit Tag. Vi har set, hvorledes hele denne Sag har udviklet sig, vi har set, hvorledes man begyndte med af valutariske Grunde at begrænse Importen, og hvorledes Resultatet efterhaanden er blevet, at al Import praktisk og faktisk er blevet et Bevillingsspørgsmaal. Nu er man endda godt paa Veje til en Situation, hvor ikke blot det at importere er et Bevillingsspørgsmaal, men hvor ogsaa det at producere af handelspolitiske Grunde bliver et Bevillingsspørgsmaal.

I al Korthed sagt, hele Erhvervslivets Ve og Vel lægges paa denne Maade i Administrationens Hænder, og selv om der paa Papiret gives Rigsdagsudvalg og Erhvervsrepræsentanter en Indflydelse paa Ordningens Administration, vil det meget let i Praksis vise sig, at det betyder saare lidt ud over dette, at man gør dem medansvarlige. Over for Administrationens Argumentation med de valutariske og handelspolitiske Hensyn staar baade Rigsdagsudvalg og Erhvervsrepræsentanter saa temmelig magtesløse, de bliver et forholdsvis let Offer, naar Regering og Administration rykker frem med det stærke Skyts, men det betyder ingenlunde, at Regering og Administration har Ret. Naturligvis er det det letteste og det behageligste for Administrationen at kunne tumle frit med Tingene, som det passer, men det er jo endelig ikke det, det kommer an paa her, hvor det drejer sig om vidtgaende Indgreb i Erhvervenes Forhold.

Jeg erkender, at Forholdene nødvendigvis gør et handelspolitisk System, som kan bringes i Anvendelse over for Udlandet, men jeg erkender ikke, at der er nogen Nødvendighed for, at hele Erhvervslivet